

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. Mgr. G. F. S., M.Sc.**, proti žalovanému: **1) České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Žitná 1903/4, Praha 6, žalovanému **2) Rektor Českého vysokého učení technického v Praze**, se sídlem Žitná 1903/4, Praha 6, žalovanému **3) Prorektor Českého vysokého učení technického v Praze**, se sídlem Žitná 1903/4, Praha 6, žalovanému **4) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, o návrhu ze dne 29. 7. 2018,

t a k t o :

Návrh ze dne 29. 7. 2018 na uložení Povinnosti vystavit potvrzení o akademickém vzdělání a náhradu škod – Návrh na zkrácený soudní proces pro elementární povahu případu, **se p o s t u p u j e** k vyřízení Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel podání ze dne 29. 7. 2018, jehož předmětem je „*Návrh na uložení Povinnosti vystavit potvrzení o akademickém vzdělání a náhradu škod – Návrh na zkrácený soudní proces pro elementární povahu případu*“. V tomto podání žalobce uvádí, že je nediplomovaným absolventem ČVUT (Fakulta strojní), od kterého požaduje vystavení osvědčení o dosažené úrovni vzdělání podle mezinárodních kritérií ISCED (UNESCO 2011). Do jednání přitom zapojil Strojní fakultu, později i Karlovu Univerzitu, Ministerstvo školství.

[2] Podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „*Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud.*“ Podle ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. pak platí, že „*Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*“ Podle § 7 odst. 5 věta první s. ř. s. pak platí, že „*Byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.*“

[3] Podáním ze dne 29. 7. 2018 žalobce zjevně hodlá iniciovat výše popsané soudní řízení proti žalovaným, kteří jsou specifikováni v záhlaví tohoto usnesení. V žádném případě však nepodává kasační stížnost proti rozhodnutí vydanému správním soudem, o které by mohl vést řízení Nejvyšší správní soud. Je tedy zjevné, že Nejvyšší správní soud není věcně příslušný k vedení řízení o podání ze dne 29. 7. 2018; naopak věcně příslušným je krajský soud. Z podání ze dne 29. 7. 2018 je přitom dále zřejmé, že směřuje proti institucím mající sídlo v Praze, tudíž je věcně a místně příslušným soudem pro projednání takovéto žaloby (za splnění procesních podmínek) Městský soud v Praze.

[4] S ohledem na shora uvedené rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 7 odst. 5 s. ř. s. o postoupení podání žalobce ze dne 29. 7. 2018 na uložení Povinnosti vystavit potvrzení o akademickém vzdělání a náhradu škod – Návrh na zkrácený soudní proces pro elementární povahu případu, k vyřízení Městskému soudu v Praze, jakožto soudu věcně a místně příslušnému.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. srpna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu